

Yri Uusi Hengellinen 25

W J K S J,

Yhden Jumalan Lapsen Kuolemaan valmistuksesta / sillä otollisella ajalla,

Se on:

Yhdestä totifesta kääntymisestä, totifesta ja elävästä uskosta, ja Jumalifesta elämäkerrasta harjoitus sydämellisen vösherämisen jälkeen; ynnä ajan waarin ottamisesta, ja autuuden wälikappalitten oikein käyttämisestä, odotuksesta Jesuren tulemis sen ja viimeisen ilmoituksen perän.

Niin myös,

Toinen

W J K S J,

Jumalattoman erosta tästä mailmasta /

Joka Ruohin kielestä on Suomeksi kääntty ja enätty suruttomille waroituxeri; jotka Wirret nyt ynnä, tarpellisen yllike lakomisen jälkeen, Pääsiäisen edellä Wuonna 1749.

On präntiin andanut

ABRAHAM ACRENIUS.

LURUSÄ Prändäty Wuonna 1809.

1700

1700

Abraham Acrenius

Abraham Acrenius

Abraham Acrenius

Abraham Acrenius

Abraham Acrenius

Abraham Acrenius

Abraham Acrenius

Abraham Acrenius

Abraham Acrenius

Abraham Acrenius

1700

Abraham Acrenius

Abraham Acrenius

Abraham Acrenius

Abraham Acrenius

Abraham Acrenius

Abraham Acrenius

ABRAHAM ACRENIUS

Abraham Acrenius

Abraham Acrenius

Ensimmäinen Kirsi.

B. I. Käy nyt sielun katekismielel ic.

Jesu sirull kaisen waiwan Niina waikiast wa-
litan. Kusun' olet minun Taitwaan Ni-
wan oikiaan haminaan: Werelläs mun lunastit,
Sanallas mun omistit, Herätit mun parannu-
reen, Armos kansa tulit aupen.

2. Kuollun olin surkeudes Epäuskos hirmuises,
Oman mielen rackaudes Surutoinen synnin ties,
Ilman pelwot waelsin, Armon walon hylkäisin,
Epäusko tämän teki, Kuollen uskon myötämäki.

3. Sinun armos Jesu huusi: Käännny, käännny
syndinen, Parannuren elo uusi On sull aiwan
tarpeinen: Ostan' olen werellän, Sinun aiwan
syndisen. Käännny, käännny niins saat elä Täällä
enst, ja siten siellä.

4. Tämä ääni, Jesu rakas, Käwi läpi syndi-
men: Niin myös tundo, joka makais Heräis y-
ds hirmuinen, Lain kautta kauhiar Syndin tun-
dui kuolemar; Elon autuus mulda puuttuis, Sie-
lun suri, syndiin suuttuis.

5. Hengen duomis todistaisans Epäuskon ilmoit-
ti, Wäärän hurstauden aisois, Mlastoman ennät
ti, Wäärän duomion ihestän, Josa luotin walh-
seen

nen, Sulkeis ulos hengen woima, Kuollex löysin
ihäe aivan.

6. Täsä murhes, JESU jalo, Sinun Henges
armas Evangeliumist toi walon, löytäeni ha-
woisas, Uskon kautta elämän, Ergös armon istui-
men, Weresäs, o JESU Christe! Uskon kautta,
ilman estet.

7. Jolla duomio wäldetyxi Tulis, ja myös ka-
dotus, Elon autuus kohdatyxi, Kuollos ansios
lunastus; Sinne viensin murheisan, Uskon halull
fiinä saan Armon elon JESUessa, Elämästä us-
kon tiestä.

8. Täsä Judan Jalopeuras Löysi Sielun hu-
najat, Sinä, JESU, olit teuras Edestämme:
Sinä saat Erywäisen lambaan kiin, Ollensa o-
tit niin, Saatit laumaan uskowaisten, Elon an-
noit elämäisen.

9. Sillä kofk mä haluisesti Armo läxin kerjää-
mään, JESUS synnin duomioist väästi, Tundon
rauhoitt' elämään, Syndin' annoi andex mull,
Werens woiman andoi tull' Sydämeni puhdistu-
xy, Elon uuden rakennuxey.

10. Tämä tundui armo suuri Wasos, armon
elämäs, Uskos, tunnon rauhas juuri, Lewon löyt-
wis sydämes, JESUes: Ei maailmas' Eikä synnis
kawalas; JESUS rakkaudell täytti Sydämen, Ja
armen näytti.

11. Syndein sitet kaicki katkeis, Wapaax vää-
sin haawoisas, Epänkon orjus ratkeis, Hengen
usko wirkois taas: Josa löydän elämän, Sinus
JESU suloinen: Henges huudan Abba Isä, Ka-
kas JESU usko lisä!

12. JESU, anna sydämeni Sinun tygös wal-
woa, Seiso aina deseäni Wasstan HERRAN duo-
miis

miota: Sinun Beres Sowinnos Löytä Sielu
elandons, Sydän elä uskos aiwan! Beres woi-
mast tiellä Taiwan.

13. Mutte' nyt Jesu heikkouden, Mua tiellä
peljättä, Ei mun oman surkeuden, Minu tuskist
sällytä; Jesu siis mua auttele, Armosas ain saat-
tele, anna woima, tue, wahwist, Berelläs ain
pese, puhdist!

14. Sinun halduus annan Sielun, Sinull uh-
ran sydämen, Sinull taiton, tahton mielen, Ja
kaick ruumin jäsenen, Silmän, korwan, kielen,
lun, Beres ansioll on sinun, Käten, jalkan,
kaicki huomaas Jätän Jesu, hengen suomas.

15. Pyhit', erdit' kaicki kaikkis, Tiestä jumalat-
tomain Henges woimall wahwist, waikut', Kaitaa
tiet ett' kuljen ain, joka saatta elämään Uhtaan
portin läpihen, Että HERaa taidan palwell',
Kewäll', suwell', syhyll', talwell'.

16. Joka päivä, joka hetki, Henges ja myös
totudes, wälttä epäuskon retke, Uskon tiesä elä-
wäs, Eläwätä Jumalat Palwelisin lackamat, Tääl-
lä enst ja sitten siellä, Koska woiwo kuollon niele.

17. HERaan nimee sydämesän Nur' ett' aina
pyhitän, HERaan sanaa uskon tiesä Rakastan:
ja petoksen Wä'dän pahan mailman, Pahemuren
kauhian: Sanas walon jalkain eteen Wahwist,
niin en pelkä fetän.

18. Wanhemmat niin kunnias pidän, Julmaa
siuu wäldän myös, Kanpakäymist hyljän niiden,
Jotka kulke synnin yös, Walistettu armollas; U-
wullas mu wahwist taas Lihan saastaisutta wa-
stan. Berelläs mun olet ostan.

19. Wääräst kalust, elaturest, Mua Jesu war-
le, Pahan himoin liikuturet Tukautta, Suwjele

Wispittömäs uskon ties, Anna uskon hedelmäs,
Laupiuden wihandella, Hywi töitä kaswarella.

20. Walhen siteet kaikki katkais, uskos rakkau-
des myös, Toivos, puheis pois ain rakkais Käy-
töris ja ike työs. Wäärät todisturet est Minun
suusan pitimäst, Totudes ja rauhas jalos, Anna
minull henges walos!

21. Kaikkein himoin riettaudest, Puhdist JESU!
Berelläs, Anna elo wastaudest! Uudistecus sydä-
mes, Hengellinen waiwainen, Sinuld armo ehi-
nen: JESU, JESU, minu auta, Sinun kal-
lin Kuollos kautta!

22. Minun aikaa ombi tarcki, Kain ny nuoli
lendaäwä: Koska kuollo rinnat särke, Suojel uskon
elämää! JESU Sinun Hoawoisas, Tue sulas ar-
mosas, Beres puhdistures aiwan, Tahdon kul-
kee t etä Taimaan.

23. JESUS elon kuolloo wastan, JESUS armon
istuin on: Niinkuin saanet olen Rasten, Niin nyt
Henges hallitkon, Ett' siin liitos waellan, Rasten
woiman osotan, Uudes luonnos, uudes mieles,
Uudes sydämes ja Kieles!

24. Että Sinu, Jumal! kiitän, Armon kaut-
ta JESuren, Uskon kautta isen liitän Sinus, JE-
su, elämän, Sanas woiman autudey, Wast an-
otan suloi'ey, HERran Ehtollista halaan Sydämi-
mestän perän palaan.

25. Halaan Nuumiis, Beres jälken, Uskos si-
tä nautihen, Ei sit' sielun kuole näikän, Waan
saa uuden elämän, Joka tundu sydämmes, Uu-
distetur uskon ties, Syndein andey saamiseri, Euns-
doni puhdisturexi.

26. Tästä HERran Ehtollises, Wastoin Eiusau-
ria, Minull woimaa JESUS lisa, Terwen jo saan
nau

nautita, Sielun wirtotureri, Rindani wahwistu-
peri Pyhäk Templier Jesuelle, Kanha-wejex us-
kowille.

27. Kuin on JESUS aina elon Eläisän ja tuole-
lesan, Niin mä ajaan merta meloon. Hywäs-
turwas a nian: Ei sitt äkist kuolema Minu taida
saawutta, Kuin on JESUS saawutettu, Ukon es-
lös omistettu.

28. Jesu Sinun tulemises Halaan, toiwon, os-
dotan; Ikäwöksen uskon tiesä, Jmoitupes raka-
stan: Jesu tule! joutu jo, uskowilles apu tuo,
Minä tulen JESUS sanoo, Uskowaiset JESUST ja-
no. Amen.

Toinen Wirsi.

Weisatan kuin Ruokinkielinengin: eli kuin:
Sar wäl world, far wäl ic.

Mh Duomiot! jo täys, Mun Satanan orian
jo Jumal nyt löys: Se ijäinen kosto on
käteeni tull, Kuin eläisän enen ain uhar-
tin mull; Nyt Helwetin liecki pään ymbäri lyö,
O ijäinen yö!

2. Mä firottu, näin Nyt firoust täynnäs käyn
helwettiin päin, Mun pukun ja paitan täys firo-
ust lie, Mun sielun ja ruumin kaick firous wie;
Sill Korhiamman laki mun firoili kaick, Ei muu-
tu, taick, taick.

3. Mä mato ja foi, Jot kalwane repiwä vure
wa woi, Oho! mikä rindani alati syö? Mik' ys-
times poltra? mik' korwille lyö? Mun kalwanwatun
don nyt herdis, woi, woi! Mä mato jako.

4. Nyt

4. Nyt waaditan wiel Mä Duomarin eteen, jo
kuulupi tääl, Basumat kaick' pauhawan: syndinen
käy, Oh! eipä kusan mull apua näy; Kaick' we-
reset syndini seura, ja niin Min pitäwät kiin.

5. Mä Perkeleen myös, Täys asumasia ain jo,
kaikes työs, En Jumalat palwell en totellut waick'
Mä Käskyt kyll tiesin: nyt temmatan kaick' Mun
eteen, mä palwelin kuldaa, eng' huol', Waick' o-
lisin kuoll'.

6. Mun iseni pääll Mä luotin, ja palwelin wa-
kaani tääl, En Jumalaan ikänäs turwata tain,
Mun omahan woimaani turwaisin ain, En Ju-
malat peljän, en rakastan, en Myös totella tien.

7. En Jesusta myös Mä ekinyt puolengan sy-
dämen työs: Mun syndin' mull rakkambi oli kuin
Hän: Matt' mainita turhaan kyll taisin mä ten,
Sen Pyhänmän Nimen, se mainittin suus, Waick'
sydän ol' muus.

8. Mä kaupikin ain Mun sydännen tuhanneill
Perkeleil, waan Jo nyt se on ostettu, jo nyt on
myyt, Is' awaisin portin; ei muilla ol' syyt, Nyt
owat ne tuhannen helberis siell'; Woi! sydäm-
men wiel.

9. O! kiuokua täyn Se kiroilla sydän, kuin
lewon on löyn, Siin' kiroilian myrkys, ett' kie-
leni pääll, Min lewitin runia hengiä siell, Niin
Kasteeni liiton pois kielsin juur; suus, Jol' ru-
mia huus.

10. Niin Sabbathin myös Wei juopumus myös
täns; mun weljeeni wiis, Ne ynnä mun kansan
joit, tääräisit niin, Ett' Winasta röyhkäilin yöl-
läkin siin; Wiinipikarit, kannut, ne yhteen meill
oitt' Min paljon kuin woi.

11. Mä juomari mä, Joll Wiinasta usein ol'
kumana pää, Jof' ainian huusin: mun Sieluni
juo, Ann' Pifarvin kulkee: Nyt Perkele tuo, Mull
tulesta palawan maljan, saas tääd; Ei kukan
juo pääld.

12. Ei kukan juo pääld, Mun täyty juod wii-
meisengin ropungin siel. Ei anna mull kukan
nyt pisaraa Bett', Jof' jähdytäs kielen, Kas
tulista kätt', Viel tarjoo se ruma: jo kätteni wei;
Kaick iloni jäi.

13. Mä syndinen suur, Kuin kiroilin Isäni,
Mitini juur, Ja sydämmes usein heit tapoin ja
soin, Heill niin paljon paha kuin ikänäns woin,
Mond' karwaa mä harmay heill surusta tein, Siis
purtan mä näin.

14. Mä murheri heill, Siel olin, ja waelsin son-
nisten teill, Eng' totellut heitä: nyt täytyvi kuull',
Ja totell', joit ennen en olisi luull', Siell nisiä i-
min, Nyt kynstä juur, Niin kosto on suur.

15. Mä petoen k'ns, Kuin raatelin lambat, Ei
heidän ol' k'ns, Niid k'ns hild mä kerikin willat
kaick pois, Waick wuodatit k'ns nelit, jot' en nyt
sois; Ne k'ns nelet kuamene Sieluni pääll, Kaick
kuamenee tääll.

16. Kuing ahneus sai mun ylliken wallan, Eng
ikänäns wai Mä ollut, ain waadein ja riidoin kuin
woin, Julk' k'ns hain weristä hikee mä join, Nyt
kosto sen mitan muld waatipi tääll, Kuin mitai-
sin siell.

17. Mun kaluni kaick, Kaick kulda ja kupa'
kuin k'ns oisin, waick Siel ääneti makais, nyt huus-
tapi niin, Ja soima mun warfay'; pid' warfay-
sta kiin: Niin huuta se peto kuin ennen ol' wai,
Jo nytäänen sai.

18. Viel' uspeytt täynn, Mä olin: sill ikeeni
korjari löin, Mun pukuni silkis, jos woen, kaick
kiiis, Nyht Satanan sahrat mun sydämmen wiiks,
Se kiildäwä prameus sydämmen pääll', Nyht pols
detan tääll.

19. Mun huuldeni pääll', Ruykärmetten myrcky
wuos haikiast siell', Täynn walhet', ja petost' ja
panetust suun Min löyttiin; nyt Satanas rundele
luun, nyt walhетен isä mun perej ja päätt', Sen
todexi jätt'.

20. Kuing' mielellän wiel', Mä kumarasin port-
too, ja palvelin siell', Händ nöyräst, ja himoisan,
andelin suut' Sen saastaisell kädell', kuin kuiten-
gin muut Min' Jesustans palvelit, jok' ristiupuus
Mun edestän huus.

21. Se himon on näin Mull aiwan jo karway
ja katkeray käynn; Woi! woi sitä herkee, kuin suos-
sion sain, Se tuhansin lugun on hirmuisin ain:
Nyht weriset kyyneleet silmistän käy, Eik lohdu-
rust' näw.

22. Ei surkuni tull, Ei sydämmen pehminn',
waick sanottin mull: Yr surusa näändyvä Sielu
oll maas, Ja kumartain kerjä suld laupeutt' taas;
Nyht Jumal sen nosti kuin polweni potk', Mun sy-
wyteen sotk'.

23. Mä petoon miel, Mun fitan sen köyhimo-
män tawaran niel, Mond orwoi mä wähyin, ja
hywyden wein kuin kotka pois kynsis, niin wää-
ryttä tein Mä kawala juonis muut waiwaiser
sain, Jk rikastuin ain.

24. Mä walhетен suu, Jong walheista kowen-
dui sydän kuin luu, En wäärisä waloisa pantipi
pann', Yht' raiskaa, waan Sielun, ei sitä mull'
anu Nyht takaisin perkel', waan sen kauppan pääll
Wie ruumini wiel.

25. Mä kårmetten pää, Kuin wihiest tius,
kuin, kun rajuinen sää, Sit' silmillän murhaisin,
kuin oli haus', Ja minua Jumalan Ystävär laus',
Se tyhinen sydän nyt purtan, eip' aut' Waicf
sywä on haut'.

26. Mä synnistän tinn', Pois temmatan liek-
tiin; kyll' ansaitzen sen, Maa lewittä kicans ja we-
risen suuns, Ja surkiast mun nielee ain pohjatoim
kuuns, Kas syngiä sywyys sit' ikens lyö aut',
Mu vastan mä rauct'.

27. Mä wapisen kait', Kost muistan kuing ku-
lui mun ormoni aik', En Jumalan armosta totell
eng' pyyn', Is autuuttan hakee; mun oman ol'
synn. Sen ylis kuin neuvoi, Tot' itkisin nyt,
mun wihani sytt'.

28. Kyll' kynnelt' wuor' Mun silmän mailmaa,
waan ei synnin suor', Sit' enämmin surin, jos
koira muld kuol', Kuin Jesuxen kuollo, Siit' en
minä huol'. En murhett' mä tunnostañ pitän',
nyt wiel' Huk' haawat on siel.

29. Mä paistetaan taäll', Nyt ijäies walfias,
kynkårmetten pääll'; Mun ymbärin kiehu kait'
Perkelet myös, Ja tulisill' pihdeill' se heidän on
työns Mun sydämmen repiwät pienez; oho! Ei
lopuckan jo.

30. Nyt uppowat niin Mun jäsenen tuliseen
wirtaan, ja siin Min waipuwat sywäld, ei poh-
ja eik maat' Eäs löytä; o! sywyys kum Sieluni
saat, Mä häityn kuin kekäle tules, waan en Mä
sammu kuin hän.

31. Nyt oppain mä sen Kuin ennen en totellut
oppi; tul täm O! syndinen, opi nyt minusta jäll,
Ett onnetoin osa on wiisingin häll, Kuin Jumalaa
pilcka ja lihansa työt, Min seurapi myöt.

32. Nyt autuuden port' On mull kiini suliett,
se surma sin sort', Muut sisälle autuuden portista
kõy, Ei mull enä muuta kuin julmistuis näy, O
että mull iälill' wiet olis yr hetk', Käyd' autuus
den retk'.

33. Mä huudan jos woin, Mä huudos ja pa-
rus nyt pakattu' koin: Te wuoret ja kuckulat,
langetkan pääll Te tuliset aallot kuin lainehtitt' tääl,
Te langetkan päällen ja kätkekät pois, Jos iäxi wois.

34. En kätky. Woi, woi, Mun tänty käyd'
edes mä touka ja koi, Jotk' jäsenes ryfky mun
ruumisan; sill' Mä täntin kait synnit kuin So-
doma, niill Mä sidotan, satanas liettajan lie, Jo
helwettiin wie.

35. Nyt hywästi iää, Sek' Jumal, ett armo
ett suloinen sää, Jää taiwas, jää walkeus, Enges-
lit myös, Jää Abrahamin helmet, täs hirmuises
työs, Jä autuus, iää kunnia, ja Engelein ään':
Eul' syngens tänn.

36. O iäistä yöt, O iäistä mato, Kuins alati
syöt o iäistä sawu ja songent suurt', O iäisyys joll
ei ol' loppu eik juurt, O iäisyys, iäisyys, nyt olet
sä tull' Juur kauhiar mull!

37. Nyt sywyteen ratk', Mä kohdastans wai-
wun, eik piinapi katk', Woi ruumin, woi sielun
woi jäsenet kaitk' Woi luuni, sill autuuden holiäi-
sin waick Se mull oli tarjon, mun kuoleman tie,
Nyt helwettiin wie.

38. Jos haudallen käyt, Niin kynelil tutki näit kuole-
leman teit, Ja ajatell kofkas wiet synnisi woiit,
Tät' weristä kosto ja helwetin soitt', Kuins kuulet
mun kiljuwan, kynelill sä Jo parannust tee.

39. Täys tosi on se, Jong' ajatus usein händ
helwettiin wie, Se wälttä sen piinaan; ja pyrkii kuin
woi,

woi, Sinu taiwahan iloon, jong Jumala isi, Jos
ei tahdo koke tät' liekki, se siel Käy elämän tiell.

* * * * *

40. Nyt syndinen suur, Pois käännny jo kai-
sta synnistä juur: Jos et siinä kais ol' elänyt niin
Siin julkies mitas: Eoll pitävät kiin, Ne salai-
set synnit, se tuemellus suur, Kuin sinus on juur.

41. Kuin Jesues pois, Min lycki, Kuin armo,
ja elämän tois, Kuin Jesusen weren tääl tallan
ja juo Min wäärden wettä, Kuin syndi se tuo,
Ja pyhyttä pilkka, sen osa on tuos, Juur helwet-
tin suos.

42. Se usko on kuoll, Joll waelda surutoin
syndisell suoll, Waick toivo se taiwast, niin kuo-
leman tie Händ kuitengin äkist sitt helwettiin wie,
Kosk viimeinen hetki käy edes, se ryö Sun hel-
wettiin lyö.

43. Kosk kuolluna käyt, Pois Jumalan pelwost,
ja mailman teit Min kulliet, ja surutoin elät kuins
saat Müns noudatat syndi, ja menet ain maat,
Sun Christitty nimesi alla, se tie Sun helwettiin wie.

44. Niin käännny nyt pois, Siit syndisest elä-
mäst, ettei se tois Sull ijäistä itku ja parku, siis
tääl Min pelwolla ajatell' loppusi pääll: Muut jos
et sä käännny, niin hirmuinen yö Sun ylikes lyö.

45. O tulinen yö, Kuin ytimes poltta, Kuin sy-
dämes syö, Kuin sywyteen lackamat upotta ain,
Siin ijäises sawus on pimeys wa in, Siel madot
ja köpelit repiwät luut, Kaick jäsenet muut.

46. Et janošta pääs, Täs surmawas walkias
ja polttawas sääs, Kuin jano on suurin niin alka
se jäll, Se suuringin jano wast alkapi siel: ak',
mailman ystäwä, lormes, menn' sinn', Ja iäh-
dytä niin.

47. Et jähdyttä woi, Sill' lähesty huokuva tulda,
se koi, Se tulinen myrsky, sen janoisin suun, Viel
tulella poltta, ja ytimen muun, Ynn' korwist ja
silmist kây kipinät, täs On kirous läs.

48. Et sinata saa, Siel suloista taimast, sä
kivottu maa, Täns kirous helwetin liekis on ain,
Sä kiroilia kiroust liekiäit wain, Siel ijäinen, ijäi-
nen kiroilian tpd, Sun korwilles lyö.

49. Huud' hirmuinen ään', Ei sinä woi huoku
ei wäsy, sill hén Sen huokuwan tulella hukutta kaick,
Sen wäsnyen repi ain uppoman, waick Se parku,
se huuta, ei armo siel tul, Ei laupeut kuul.

50. Sun liitos on kuol, kuins helwetin sowins
nos pidit, ei huol Se kihuwa ruma, waan pilcka
sun wiel Ets seuraisit händä, ja walhetta tääll, Ets
hyljäisit toruden sanan, ja weit Sun helwetin reit.

51. Muut duomitut myös, Sun toivos wiel pilcka-
wat helwetin twös; Joit sonnisa rakastit kauhiapi-
näet, ne rewäise tules, ne myötänsä weit, ain up-
poman sywyteen, iäi'es pös, Sun hirmuis's twös.

52. Jos yhdengin wois Sun weliistäns taambari
eroitta pois, Se wäs io kewidamb, waan et sä pääs
Niist iäisist siteist täs tulises sääs, Ynn sonniss, ynn
pilckas, ynn kiroust täyn, Sen olet siin löyn.

53. Ets pilckaisit t'äll', Wanhurstasten retkee,
ja karsasti pdäll' Min kagoit niie Sielui, kuin
luopuisit pois, Siit' syndis'st menost, kuin mail-
ma sois, Kuin wäldit sun teitäs: ja Jumalas kiin
Min pyhäisit niin.

54. Se pilckay' sull' kây, Ja iäisex' häpiöx', eik
lohdurust näy, Siell' Perkelen ilo ja pilcka sull'
on Yx, ijäinen itku, is duomituin luon, Sun
luulos sun uskos sun helwertiin wei; Siis peto-
pes joi.

55. Siin'

55. Siin' syndises ties, Jos pöysti ain kulkee, ja
olla sin mies; Sä kuoleman löysit juur iäiset sull',
Et loppuu siin' löydä, ei apua kuul', Ei henges
siin' lopu, ei kuole se foi Kuin helwetin roi.

56. Se löyhkä kuin kää, Js helwetist ylös,
jost ei loppuu näy, Se puhalda kitumaan hen-
ges ain kans, Eun henges, sun sielus siel ain
ollesans, Ei jammu se tuli, se tulinen sää, Täys
kuolema jää.

57. Jos tuhannen wuott' Siin tules sä poldes
tais päiwät ja yöt, Eik' jo ois kyllä suur kivu ja
työ, Mut' siel' joka hetki sull' tuhannex työ, Ei
lopu, ei lopu wiel' jittet' se foi Kuin iäxi woi.

58. Ah! wahingo suur, Kuin tule sun iäisell
Sielull'es juur; Ei mailman woitto siel' lunastaa
woi, Et' ajast' siis waari, jong' Jumala soi,
Ja kääny nyt syndinen takaisin wiel', Tul kai-
dalle tiell'.

Matth. 16: 26.

Mitä se autta ihmistä, jos hän kaiken
mailman woittaa, ja sielullens saa wahingon?
Taitka mitä anda ihminen Sieluns lunastus-
peri.

1. Joh. 2: 17.

Mailma katoa, ja hänen himons: mut-
ta joka teke Jumalan tahdon, se pysy ja
jantakifest.

Eyr. 9: 17.

Älä mielisty jumalattoman aiwoituxiin:
sillä ei he tule koston hywäxi, ei helwetins
gän asti.

Eyr. 9: 39.

Mitä sinä itänäns teet, niin ajattele loppu-
pua ja niin et sinä koston syndiä tee.

Eia

Esai. 66: 24.

Ja heidän pitää menemän ulos ja kazele-
man niiden ihmisten vaatoja, jotka minua
vastan wäärin teit: sillä ei heidän matons
pidä kuoleman, eikä heidän tulens sammus-
man, ja heidän pitää kaikille lihalle kaubistu-
rexi oleman.

Ysalm. 49: 15.

Se makawat helwetiä kuin lambaat, kuole-
ma heitä kalwa: ja heidän öyckäyrens pitää
huckuman: ja heidän täyty jäädä helwettiin.

Hes. 18: 30, 31, 32.

Sentähden käändäkät izen, ja palaitkat
kaikesta wäärystän, ettet te langeis pahan
tekonne tähden. Zeittäkät pois tykön kaikki
ylizekäyminen, jolla te rickonet oletta ja teh-
kät teillen uusi sydän, ja uusi hengi: sillä mi-
ri pitäis teidän kuoleman sinä Israelin huone?
Sillä ei minulla ole yhtäkän ilo hänen
kuolemaans joka kuole, sano HERRa, HERRa.
Sentähden käändäkät izenne, niin
te saatte elää.